

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Jurnalistii neînțeleși nu se pricisesc. — Manuscrisurile nu se restituie.

INSERATE
se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele:

BUREOURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukas Nachf.;
Nuz. Angenfeld & Emeric Lesner;
Heinrich Schalek A. O. P.
Pölik Nachf. Anton Oppelk.
în Budapesta: la A. V. Goldberger.
Ekstein Bernat, Julius Leopold (VII Erzsébet-körut).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garandată pe o colônă 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarifa și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 A. pe un an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franco, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franco.
Se primumeră la toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etajul I.: Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu anul în casă: Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un anumerar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 252.

Brașov, Sâmbătă 16 (29) Noemvrie.

1902.

Insolență semită.

(a) Intre diferitele cestiuni mari, cari agită opinia publică europeană, este fără îndoială cestiunea evrească.

Nu este acesta o cestiune locală a vrunei țări, ci este cestiunea tuturor țărilor.

Deosebirea este, că în unele țări este mai acută și mai manifestă, în alte țări este mai liniștită și mai latentă.

În fond este aceeași pretutindeni: tendința rasei evreiești, de a acapara puterea, de a legifera, de a stăpâni rassa ariană, seu, ca să punem punctul pe i: popoarele creștine.

Nu se poate dissimula importanța cestiunii, nu sunt suficiente mijloacele paliative pentru a o rezolva. Este o cestiune fără sfârșit aceasta, o bolă gravă în sânul popoarelor, cum e panglica (taenia solium) în corpul omenesc, pe care decă nu reușește cineva s'o scotă cu cap cu tot din stomac, éráși crește și pricinuesce individului convulsiv și suferințe.

Secolul nostru va fi chemat a aduce o soluție radicală acestei cestiuni. Decă va reuși, acesta este încă taina viitorului.

De ocamdată noi, cronicarii fideli ai evenimentelor, înregistrăm ceea ce vedem că se petrece când aici, când colo pe tema cestiunii evreiești.

Ne sunt încă în viuă memorie sbuciumările produse în Franța cu afacerea Dreyfus, care a resturnat șapte ministri de război, și care ni-a dat dovada cea mai splendidă despre puterea enormă a solidarității Evreilor din totă lumea.

Pe urma acelei mișcări, opinia publică a Franței s'a trezit ca dintr'o letargie și ștergându-se la ochi, ca omul hăbăucit de un somn îndelungat, a vădit cu orôre, că în țara lui Ludovic cel sfânt, astăzi — stăpânesce Evreul.

Drept rezultat îmbucurător al acelei redeșteptări putem semna astăzi constituirea unui consiliu comunal naționalist-antisemit în capitala Franței! Primarul din Paris este un naționalist. Étă un mic început.

În Viena deja de mai înainte se începuse mișcarea antisemită și după lupte înverșunate electorale, majoritatea covârșitoare în consiliul comunal și în dieta Austriei-de-jos astăzi este a social-creștinilor. În capitala Habsburgilor, primarul este — un antisemit militant.

Ceea-ce în Paris se numesce „maire“ și în Viena „Bürgermeister“, — în trei orașe ale Angliei: Londra, Dublin și York se numesce Lord-mer (Lord-Mayor).

Și e mare domn Lord-merul, mai ales, când este lord-mer în Londra. Căci Londra este oraș mare, numără aproape atât locuitorii cât și numără țera românească. Și lord-merul Londrei, nu scim pentru a căta ôră, este un jidov, jupânul Sir Marcus Samuel.

Sărmanî Englesî!

Ei bine, acest jupân, într'un moment de îngâmfare semită, s'a creșut deja suveran, s'a creșut în drept a aplica o corecțiune unui regat independent. La banchetul din Guildhall, la care a învitat pe toți reprezentanții diplomației, n'a pus pe lista invitațiilor pe reprezentantul României.

Și, după-cum a declarat Sir Marcus Samuel la sinagoga (!) din Brondesbury, ministrul României, d-l M. Al. Catargiu, n'a fost invitat dinadins, pentru a sublinia desaprobarrea față cu un „guvern, care nu respectă angajamentele impuse prin un tratat“.

Étă dér semnele timpului! Actele internaționale, diplomatice, astăzi sunt determinate din adunările ținute la sinagogă.

O palmă mai strașnică pentru conștiința adormită a popoarelor creștine nici că se pôte!

Dér nu e nimica nou în constatarea acesta. Dór celebrul scriitor Drumont a arătat, că în Franța corpurile leguitoare au codificat legea relativă la divorțul creștinilor în stilisarea marelui rabin Astruc din Bruxella, prezentată de deputatul Naquet.

Dér Crémieux ce a făcut la 1871?

Ales în delegațiunea regimului, într'un moment, când Franța zăcea trântită la pământ, sângerând din mii de rânî, leșinată, umilită și încercată de oprobriu, — Crémieux, fiul rasei aceleia, care în Franța strigă cât îi ține gura: „Nous sommes citoyens français“, cum obiçnuiesc de altminteri a striga același lucru și în alte țări, în alte limbi, cetățenul frances Crémieux nu s'a gândit cătuși de puțin la vindecarea rănilor patriei sale, ci a luat pumnalul și i-a înfipt o nouă rană, încetățenind en bloc cu o trăsătură de condei pe toți Evreii din Algeria.

Actul acesta inspirat de sinagogă, a costat pe Franța șiroie de sânge și constituie până în ziua de astăzi una din rânile deschise și cele mai periculoase ale Franței.

Ce a lucrat, ce a făcut sinagoga la congresul din Berlin contra recunoșterii independenței României, s'a zugrăvit în deajuns de condeie mai abile de cât ale noastre.

Ministru, orî magistrat, consul orî profesor, avocat orî medic, fiul sinagogei în toate împrejurările vieții se gândesce în prima linie la interesele sinagogei.

Sunt câți-va ani, de când într'un oraș din Moldova s'a anunțat un meeting naționalist cu programul de a se discuta în mod paçinic cestiunea evrească. În același oraș se ținuse scurt timp înainte un meeting

convocat de Evrei tot cu programul de a discuta cestiunea evrească.

Ce deosebire! Acest din urmă s'a ținut fără să fi protestat cineva. Cel dintâiu era p'aci să se zădărnicescă, pentru-că a protestat sinagoga. Președintele de atunci al comunității israelite din acel oraș, care în același timp era și vice-consul austro-ungar, după-ce a intervenit la prefectul, însă fără rezultat, — s'a încercat a face presiune asupra proprietăresei salei, unde era să se țină adunarea. Proprietăreșa fiind supusă austriacă, fû presionată de cătră acel jupân pe motiv, că el fiind tutorul orfanilor ei, se teme, că la adunare, întimplându-se neorindueli și stricăciuni, vor puté fi păgubiți orfanii.

Debutul lui Sir Marcus Samuel de la Londra este numai o verigă din lanțul uriaș cu care evreimea stringe pe celelalte popôre, de le păraie ôsele.

Cestiunea este numai, decă acele popôre nu vor învăța ôre și ele odată minte, să opună solidarității adverse o altă solidaritate mult mai strașnică?

Începutul ar trebui făcut odată în afaceri mai mici, în sânul diferitelor națiuni!

Proiectul militar în Austria.

Din Viena se anunță următoarele: Guvernul austriac a renunțat la planul de a face să trecă prin parlament anul acesta proiectul militar. Decisiunea acesta a luat-o guvernul în urma opozițiunii Cehilor. Guvernul grăbesce acum votarea provisorului bugetar. Conferența de împăcare ceho-germană se ține ađi, Vineri, și vor participa toți deputații cehi și germani.

Situația în Serbia, în urma schimbării guvernului, se consideră ca turbure și inspiră îngrijiri serioase. Radicalii țin dese conciliabile, dér păstrează totuși o atitudine rezervată, așteptând să vadă puțin adencă mare pe acest nesfârșit țerm.

O mare cu apă stagnantă, mocirlită. Caiul Jean-Guiton luncă fără șgomot peste această môle și uriașe baltă, lăsând în urma lui numai puține brezde fără multă gălăgie și puține valuri, cari iute se linișteau.

Povesteam cu căpitanul, un om mic, care abia părea să aibă picior și care era rotund ca caiul lui și pe semne tot din simpatie pentru el umbra clătându-se.

Voiam să aflu de la el mai multe despre incidentul, pe care trebuia să-l constat. După cum am mai amintit, a naufragiat corabia „Maria-Iosif“ într'o noapte furtunosă, pe năsipul ce înconjură insula Ré.

„Furtuna“, istorisi căpitanul, „a aruncat vasul așa departe în mare, încât a fost imposibil să-l tragă la țerm. Tot ce s'a putut salva, s'a salvat și s'a adus pe uscat“. Eu trebuia să examinez carcassa și să constat, în ce stare se afla corabia înainte de naufragiu și decă s'a făcut tot posibilul pentru a-o scote din năsip.

Veniseam ca om de încredere al societății mele și la cas de lipsă trebuia

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Carcassa.*

De Guy de Maupassant.

A fost erî, în 31 Ianuarie.

Prânđeam la vechiul meu prieten Georges Garin, când servitorul îi aduse o scrisoare cu mai multe pecet și cu timbre streine.

George întrebă: „E permis?“

„De sigur“.

Și el ceti 8 fețe scrise cu litere englesesce, cruciș și curmeziș pe toate laturile. Le ceti încet, cu serioasă atențiune, și c'un interes pe care-l are omul pentru lucruri, ce-i mișcă inima.

Puse mai târđiu scrisoarea pe un colț al căminului și gise: „Este o întemplantare hâzlie, pe care nu ți-am povestit-o niciodată: — adecă mai bine đis o istorie sentimentală, care mi-s'a întemplantat odată în séra de anul nou.“

Séra aceea a fost o curiosă séră de

anul nou. Sunt tocmai două-đeci de ani de atunci, căci am acum cinci-đeci de ani, și atunci eram de trei-đeci...

Eram inspector la societatea de accidente pe mare, al cărei conducător sunt astăzi. Și deôrece s'a obiçnuit lumea să serbeze prima Ianuarie ca pe-o sərbătóre, imi propusesem și eu să petrec anul nou în Paris, când étă primesc o scrisoare de la directorul meu, cu ordinul de a mă duce imediat pe insula Ré, unde n'aufragiase o corabie, ce era asigurată la noi. Era la opt ôre dimineța, la đece am fost în biroul societății noastre pentru a-mi lua informațiunile necesare, ér séra am plecat cu trenul expres și în ziua următoare, 31 Decemvrie, mă aflam în La Rochelle.

Mai aveam încă două ôre până să pot pleca cu caiul, care se numea Jean-Guiton până la insula Ré, și dădu-i o rotă prin oraș. La Rochelle este într'adevăr un oraș curios și caracteristic prin stradele lui ce șerpuiesc labirintic, și cari duc pe sub nesfârșite galerii, ale căror colonne grele și misterioase par, că sunt anume create spre a fi ascunđitori pentru conjurați și reamintesc luptele bogate în vițejii din timpul răsboielor religioase, atât de

sêlbatic. El este încă întocmai orașul hugenoților, serios și tăcut, fără de artă bogată, fără de minunate monumente, cari fac d. e. ca orașul Rouen să arate așa de splendid, dér remarcabil prin severitatea lui și prin esteriorul lui monoton, un oraș de rabiști luptători, în care a putut prospera fanatismul și s'a putut înfierbenta credința calvinistă, și unde s'a făurit complotul așa numiților „quatre sergents“.

După ce rătăcisem cât-va timp prin aceste curioase strade, intrai în caiul negru și burtoș, care trebuia să mă ducă la insula Ré. Acesta plecă gâfâind și spumegând sêlbatic, printre cele două turnuri, cari păzesc intrarea în port, străbătû rada și părăsi uriașul cerc al digului, clădit încă de Richelieu și care ocolesce tot orașul. O lui apoi spre drépta.

Era una din acele țile posomorite, cari îți apasă gândirea și inima și îți paralisază totă puterea și energia; o đî noroșă și ghietosă, care părea murdărită de o negură desă, umedă ca ploia, rece ca ghiata, și aerul nepêtruns, turbure nepăcut și nesănătos de respirat.

Sub această desă pătură se întindea nemișcată, lucie și fără vieță, nisiposa și

*) Carcassă = dărîmătură de corabie, care s'a spart de stânci.

cipalele acte de guvernământ ale noului cabinet.

— *Pressa rusescă* e foarte mâhniată de cele ce se petrec în Serbia.

„*Novosti*“ dice, că formarea guvernului Markovici este una cu introducerea dictaturii. Generalul Markovici, care era omul de încredere al lui Milan, va juca în Serbia rolul lui Nicola Kistic, cu deosebirea însă, că pe când acesta era numai executorul fidel al voinței regale, pe atunci generalul Markovici are simpatii pentru Austria.

„*Birjevija Vedomosti*“ dice, că venirea noului guvern înseamnă revenirea în cea mai mare măsură a epocii terorismului de pe timpul lui Milan, când constituția sârbescă a fost suspendată, adevărații patrioți au fost isgoniți, temnițele s'au umplut și țera întrégă a cădut victimă bancherilor din Viena și Budapesta. O singură speranță avem — dice foia rusescă — și aceasta este poporul sârbesc, care cu toate ministeriile rămâne credincios Rusiei, care l'a liberat de jugul turcesc și va sfâșia și mrejele țesute de Milan.

Lord-mayorul Londrei și ministrul României.

„*Standard*“ din Londra, organ oficios al guvernului britanic, apreciază în terminii următorii actul lui sir Marcus Samuel, noul lord-mayor al Londrei, prin neînviata intenționată a ministrului român în capitala Angliei, la banchetul de instalare de la Guildhall.

„Nu am puté să ne manifestăm surprinderea ce ne-a pricinuit actul lordului mayor, care a omis de a trece numele ministrului României pe lista invitațiilor la banchetul dat la Guildhall, act, care a emoționat atât corpul diplomatic, cât și Regatul român.

Sir Marcus Samuel a declarat Miercurea trecută la sinagoga din Brondebury, că *omisiunea a fost intenționată* și că ea a fost decisă de consiliul comunal, în scop de a accentua desaprobarrea municipalității Londrei față de un guvern, care nu-și respectă angajamentele luate printr'un tractat.

Este foarte natural, ca acest ton să fi displicut atât Curții regale cât și poporului român.

Nu avem calitatea de a blama municipalitatea în ceea ce privește sentimentele ei față de tratamentul evreilor în regatul dunăren și care constituie faptul de violare al dreptului public, denunțat de Sir Marcus Samuel.

Statele-Unite au vorbit cu mai multă emfază asupra acestui capitol și ele au fost susținute și de miniștrii regelui Eduard. Dér nu este vorba de a se ști, decât României trebuie să i-se facă un blam și decât desaprobarrea membrilor consiliului comunal este justificată; chestiunea este de a se ști, decât municipalitatea este în drept de a arunca o umbră asupra Suveranului unui stat independent. Asupra acestui punct nu este nici o îndoială, răspunsul trebuie să fie negativ.

Consiliul comunal al Londrei este un corp vechi și onorabil, care are datorii importante și pe care le îndeplinesc bine. El acordă ospitalitatea în modul cel mai larg, dér în exercițiul acestei funcțiuni el trebuie să se ferescă de a atinge chestiuni de politică, séu de religione.

Consiliul comunal nu este în drept de a trata afacerile străine. Acestă calitate aparține guvernului, ambasadurilor și trimișilor extraordinari ai țărilor străine. Se pôte închidui ușor la ce complicații s'ar fi ajuns, decât în locul României lucrul acesta s'ar fi întâmplat, Franței, Rusiei séu Germaniei.

Municipalitatea e în dreptul ei de a aprecia, decât e loc séu nu să invite corpul diplomatic, dér ea n'are căderea să facă distincțiuni basate pe greșeli comise de diverse state în conduita lor politică. Numai guvernului imperial îi este rezervată această prerogativă.

De aceea regretăm, că municipalitatea s'a lăsat mână de sentimente fără îndoială de un caracter laudabil, dér care au depășit atribuțiunile ei. Dacă d-l Samuel Marcus și municipalitatea au aprobat această acțiune, fără îndoială au uitat, că Regele României prin sânge și căsătoria e de aproape înrudit cu propriul nostru Suveran și că trimisul séu, după un vechi us practicat în totă lumea de națiuni, atâta timp cât e recunoscut de Curte, trebuie să fie privit ca alter ego al regelui Carol. Orice atingere la persoana sa afectează pe Suveranul séu și pe supușii acestuia.

Incidentul e regretabil cu atât mai mult, că e merit să provóce mai degrabă iritațiune, de cât să amelioreze pozițiunea nenorociților cărora acest demers trebuia să profite.

Ludovic Mocsary

despre cestiunea naționalităților.

(Un capitol din publicația „A közöségi rendszér zárszámódása“, scrisă de Ludovic Mocsary, 1901. Budapesta.)

Cap. VII. Cestiunea naționalităților. (Urmare).

Să vedem în ce stare a ajuns sub epoca afacerilor comune art. de lege 44 ex 1868, adus în cestiunea egalei îndreptățiri naționale.*

§ 2. Acesta abia decât are însemnătate practică, deóre-ce și de alt-fel textul maghiar fiind normativ, în cas de controversă procesul verbal în limba slovacă nu s'ar lua în considerare. De la pact încóce pe teritoriul municipalităților locuite de Slovaci, pe lângă desfășurarea presiunii de tot felul, abia s'a aflat unde-va 1/5 parte, care să fi cutezat a pretinde limbă protocolară slovacă, esceptând Turoțul, unde un timp óre-care era și protocolist slovac, instituția aceasta însă și aici, din cauza amintită, curénd s'a dat uitării.

§ 3. Persecutorii respective eroii pseudopatriotismului și ai panslavismului

* Aménunțele, ce urméză se refer la ținutul locuit de Slovaci și a binevoit a mi-le da d-l avocat Ioan Mudrony din Turoț-St.-Mărtin.

— Autorul.

să fac față unui proces cu depunerile mele.

De la informațiunile mele depindeau demersurile, ce trebuia să le facă directorul în afacerea acesta.

Căpitanul caicului era deja informat de toate aménunțele incidentului, deóre-ce luase și el cu corabia lui parte la încercările de scăpare.

Îmi istorisi incidentul, care de altcum se petrecu de tot simplu. Corabia „Maria Iosif“ fu aruncată într'o nópte furtunosă de pe spumósa mare — o mare ca de lapte, observă căpitanul — pe imensele bănci de năsip, cari preface în timpul refluxului acest litoral într'o nesfêrșită Zahară.

Până ce povesteam, priviam înainte pe apă. Intre ocean și cerul greu rămase un loc liber, în care se perdea ochiul în depărtări. Ne apropiam de pământ și întrebai: „Asta-i insula Ré?“

„Da, domnul meu.“

Și de-odată arată căpitanul cu mâna tocmai înaintea noastră, și-mi arată departe în mijlocul mării un obiect, ce abia se zărea, și dișe: „Uite-te acolo zace corabia.“

„Maria Iosif?“

„Da.“

Rămăseiú consternat. „Căpitane“, fi dișeii, „acest punct negru aproape nevizibil, trebuie să fie cel puțin vre-o trei kilometri depărte de litoral.“

El răspunde: „Îți spun că nici două!“... Și-mi descrie: „Vom fi acum la 9 óre 50 minute în fluc. Du-te după masă foarte comod cu mânil în buzunar pe țerm la preumblare și te asigur, că la 2 óre și jumătate séu mult la 3 óre vei puté să ajungi pe uscat până la carcassă. Vei puté să stai acolo 1 óră și 45 minute mult 2 óre, dér în nici un cas mai mult. Căci marea cu cât se retrage mai mult, cu atât se revarsă mai repede, căci acest litoral e oblu ca o scândură. Așa-dér îți spun, să părăsesci carcassa la 4 óre și jumătate și la 7 și jumătate te vei puté îmbarca ér pe „Jean-Guiton“, care te va duce încă în séra aceea în cheiul La Rochelle.“

Am mulțumit căpitanului, și mă aședaiú pe partea din față corăbiei, pentru a privi orașelul Saint-Martin, de care ne apropiam.

(Va urma.)

făcut (iscodit), cari caută pâne ușórá, afară de comitatul Turoț, nici nu vréu să asculte orator în slovacese în adunările comitatense.

§ 6. Funcționarii municipalităților de limbă slovacă, în contactul lor oficial cu corporațiunile și cu privați, întrebuințéză esclusiv limba maghiară, fără considerare, decât partea interesată îi înțelege ori nu.

§ 7. c) Judecătoriiile nóstre de cerc nu primesc de la părți nici un fel de hârtie (act) în limba slovacă, și le resping din oficiu.

§ 8. În afacerile procesuale și neprocesuale și în procese criminale, indiferent decât respectivul e séu nu reprezentat prin avocat, protocolul de pertractare este luat tot-déuna și esclusiv numai în limba maghiară, sentința respective decizul se aduce numai în limba maghiară și se înmânéză ast-fel părților, cari nu înțeleg limba maghiară.

Citațiunile se înmânéză éráși numai în limba maghiară, din care procedere judecătoréscă ilegală, derivă mari pagube materiale pentru poporul nostru. Ilustrez această c'un exemplu. Moșierul țeran, care locuesce departe de sediul judecătoriei într'un sat în munți, capétă ca pîrit o citație în vr'un proces sumar. Ar puté-o ceti și ar și înțelege-o, decât ar fi scrisă în limba slovacă, căci har Domnului, la noi abia decât se găsesc analfabeți. El însă nu pricepe cuvântul maghiar. În satul întreg nu se află om, care ar ști să-i talmăcescă citația. O pune la o parte, gândind, că și așa acuși va fi tég la oraș, va întreba acolo pe cine-va, că ce vréu domni cu el. În restimpul acela însă, pe basa unei contumățări, deja de mult i-a dat bună ziua executorul judecătoriei. În multe casuri însă pretensiunea e cu totul nebasată, și decât respectivul s'ar fi apêrat, ar fi putut evita împlinirea neobligată a plății dimpreună cu multele cheltueli.

Și care este cauza, că poporul e citat la judecătorie într'o limbă lui necunoscută, căci prin acesta nu se dobêndesce alt-ceva, decât că limba statului devine urgisită poporului slovac? — apoi în mijlocul popoului nostru sunt multe lipitori, cari cu contumățări sug sângele poporului. Unde mai pui apoi banii ce-i iau ca, resplată numeroșii talmaci fără conștiință? În chipul acesta țeranul nostru fript odată, cu fie-care petec de hârtie, ce i-se înmânéză prin slusbașul comunal ori cu poșta, alérgă în oraș la avocat, lăsându-și munca economică. Câtă pierdere de muncă nu suferă prin acesta țeranul nostru, afară de ceea-ce dá în bani gata! Ba judecătoriiile merg până acolo, încât plenipotența dată de părți în limba slovacă n'o primesc, ci pretind plenipotență în limba maghiară, cu tóte că e știut, că darea plenipotenței este un astfel de act al părții, ce nu pôte fi sévêrșit prin altul. Avocatul numai atunci pôte procede în interesul clientului séu, decât e autorizat de acesta; apoi cum se dea plenipotența unguresce, decât nu pricepe limba?

§ 11. Orđinațiunea ministerială Nr. 8265 din 1875, referindu-se la aceea, că în Ungaria limba oficială e cea maghiară, ordonă traducerea pe unguresce a tuturor actelor, ce se dau la cartea funduară în altă limbă, și încă în formă autentică. Astfel acest § devine ilusoriu. Și mai categoric pune înafară de putere de lege dispoșiția acestui paragraf ceea-ce se enunță în alinea 3 din § 39 a art. de lege XVIII din 1893 privitor la procedura sumară, unde se dișe, că judecătoría pôte ordona, ca partea interesată să alătore în traducere autentică maghiară documentele, cari nu sunt redactate în limba oficială a statului.

§ 12. E total ignorat prin praxa de drept judecătoréscă din patrie.

§ 13. Acest paragraf e de a se pricepe așa, că limba oficială a judecătoriiilor în contactul dintre ele, este limba maghiară, însă nu și față cu părțile, după cum și legea o spune acesta clar.

§§. 17—19. Nu există în patria acesta nici un institut de învățământ, unde s'ar învêta limba și literatura slovacă.

§ 22. Exclusiv numai în limba maghiară potî petiționa, căci petiția redactată în altă limbă, nu se ia în considerare.

§ 23. Copia fidelă a §-lui 22.

§ 24. Biserica aug. ev. de ani de dișe își dá silința să escludă cu totul din sînul ei limba slovacă, și se pôte dișe, că pe acest teren întrece pe guvern. În adunările bisericesci districtuale și generale au șters deja limba slovacă din rândul limbilor de confătuire și oratorii slovaci nici că sunt ascultați.

§ 25. N'are nici un înțeles, fiind-că peste tot acte în limba slovacă nu se primesc.

§. 26. Erăși numai pe hârtie există Cu tóte că avem fond de bani colectați pentru înființarea unui gimnasiu slovac, guvernul nu dá concesiune să ni-l înființăm. Tot așa stăm și cu școla superiórá de fete cu limbă slovacă și cu institutul menit a pregăti menagere, pe care a voit să-l înființeze reuniunea femeilor slovace „Zivena“.

§. 27. Indată-ce careva se mărturisesce ca fiind de limbă maternă slovacă, ipso facto e panslav și trădător de patrie și în urma acesta se face imposibil pentru ori-ce oficiu public. În viața practică înțelesul acestui paragraf e aplicat întors..

Până aci comunicatul.

Ei bine, asta e scandal—esclamă Mocsary. — Respectul lezei, suveranitatea necondiționată a lezei, este cel mai de căpetenie criteriu al constituționalismului. *Cine ar fi cređut, că poporul maghiar, care odiniorá respecta legea și în tóte privințele era de sentimente constituționale, și va uita de sine atât de mult!* Pe lângă călcarea atât de flagrantă a lezei, este óre altceva, decât o frasă netrebnică, *faimósa devisă a ministrului president?*

Veți dișe, pôte, că ar fi fost zadarnic a executa strict legea de naționalități, căci postulatele naționalităților nici pe departe nu ar fi fost satisfăcute.

Deja atunci, când ca proiect de lege era pe tapet, deputații naționaliști nu numai că nu erau pentru ea, dér au dat vot separat contra ei și au pretins lucruri, cari fără dismembrarea unității de stat nu puteau fi împlinite. Imprejurarea acesta însă nu justifică, că legea adusă nu s'a respectat, ci din grad în grad ea a devenit numai *cuvênt pe hârtie*, — însă argumentarea nu e basată, decât considerăm meritul lucrului. Ori-ce ar fi diș votul separat de la 1868, avem dovedeți neîndoióse, că naționalitățile au pus mare greutate pe legea adusă. O dovedesce acesta faptul, că pe cât timp ele au luat parte în dieta țerii, cuprinsul principal al declarațiunilor lor l'a format permanent atingerile ce s'au adus acestei legi. Este însă cu privire la acesta o altă dovadă excepțională și foarte gravă.

(Va urma.)

SCIRILE DILEI.

— 15 (28) Noemvrie

Conferențele Ligei. D-l Petre Grădișteanu, președintele ligei culturale, însoțit de d-l I. Florescu, secretarul ligei, au vizitat Marți Iași, unde au avut mai multe convorbiri cu membrii comitetului „Ligei culturale“ din capitala Moldovei. D-sa a făcut cunoscut membrilor ligei, că s'a decis ținerea mai multor conferințe naționaliste, pentru ridicarea morală și materială a Ligei culturale. Ast-fel, vor ține mai multe conferințe, d-nii: Caragiale, Delavrancea, P. Grădișteanu, Alex. Vlăduț, Al. C. Cuza și alții. Conferința pe care o va ține d-nul Delavrancea a fost fixată pentru séra de 24 Ianuarie, aniversarea Unirei principatelor.

Conflict diplomatic pentru un matroz. Austro-Ungaria și Italia au ajuns în conflict diplomatic din cauza unui matroz. S'a întâmplat, că în Peking un matroz austro-ungar, care sta de pază înaintea ambasadei austro-ungare, a împușcat pe un matroz italian. Casul a produs iritațiune așa de mare, încât de atunci marinarii austro-ungari și italieni nu sunt lăsați să iésă din casarmele din Peking, ca nu cum-va să se întâmple ciocniri sângeroșe între ei. Intre guvernul italian și între ministrul de esterne Goluchowski se urméză tratări cu privire la acest cas.

Casul de incompatibilitate al unui deputat sas. Fóia maghiară din localitate publică scirea, că la comisiunea permanentă de incompatibilitate a dietei a sosit un denunț privitor la incompatibilitatea deputatului Dr. Carl Lurtz pe motiv de „nepatriotism“.

Cercetare în contra unui deputat naționalist. Din *Vagujhely* se scrie: Este știut, că Curia a respins petiția dată în contra deputatului dietal Ioan Valasek,

fiindcă densus a declarat pe cuvântul său de onoare, că n'a întrebuințat expresiile anti-maghiare, ce i-se atribuiau. De atunci însă un nou denunț s'a dat contra lui Valasek, constituindu-se un martor, care s'a auzit când Valasek a șis, că „Maghiarii au venit din Asia și se se ducă tot acolo, și aici se fie cum a fost înainte c'o mie de ani.“ In afacerea acosta s'a pornit cerțetare. Pertractarea se va ținē la 7 Decembrie in Nitra.

După 2393 de ani. Se așteptă la Atena sosirea unui trimis extra-ordinar persan Ibrahim Khan Muawin Dowlet, care e numit ministru plenipotențiar al Persiei pe lângă curtea regală din Atena și Bucuresci. Cu ocazia recepțiunii solului persan in Atena, se vor face ceremonii extra-ordinare, deore-ce de la 491 înainte de Christos, de când împăratul Darius prelinse de la Atenieni, in semn de supunere pământ și apă, nici un sol persan n'a mai fost din partea Persiei la Atena. Relațiile diplomatice se reiau deci între cele două state, după respectabilul interval de 2393 de ani. Ecă un eveniment istoric pentru Greci și Persi!

Alegerile municipale de întregire vor avē loc in Brașov mâne, Sâmbătă, in 29 Noemvrie n. c. Actul alegerii se va începe la 9 ore a. m. și se va încheia la 4 ore d. a. Pentru suburbiul Scheiu (subcercul III din cercul I elect.) locul de alegere este sala de gimnastică, de lângă Băile Eforiei.

Ofițeri bulgari in Macedonia. A produs o vie senzație cererea colectivă a 80 de ofițeri din armata bulgară, de origine Macedoneni, de a li-se primi demisiunea. Toți aceștia au intențiunea să treacă pe teritoriul turc, pentru a-se pune la capul bandelor revoluționare. Ministrul de război, in urma unui agitat consiliu de cabinet, a respins această cerere. Insuși refuzul e obiectul comentariilor și criticelor violente, in cercurile, cari nutresc simpatie causei rebelilor macedoneni.

O statuă-arpad in Muncaciū In Muncaciū s'a constituit un comitet însărcinat cu ridicarea unei statue lui Arpad. Acest comitet publică un apel către „publicul patriotic“ din Ungaria, că să contribuie pentru acoperirea cheltuelilor. „Független Magyarország“ dă și el loc apelului și fi face o introducere in care etă ce dice inre altele: „Arpad, întemeietorul patriei, are o statuă in Brașov, pe Tēmpa, dēr ticăloșii sași au murdărit-o, au profanat-o și monumentul e mereu insultat de către agitatorii fără conștiință. Statua acosta nu trebuie s'o ducem de acolo, las' să vestescă ea, că acel pământ Arpad l'a câștigat, acest pământ e al Maghiarilor, nare nimeni drept asupra lui, fiindcă acest pământ a fost udat de sânge maghiar, a fost nutrit cu sângele patrioților...“

Veneția înghețată. De câte-va zile suflă peste Veneția un viscol atât de grōznic, încât mai multe bărci s'au înecat. Un vas încărcat cu rufe, in valōre de 10,000 lire, asemenea s'a înecat: zăpada etă mormane pe piețele publice. Pe locul unde a fost clopotnița St. Marcu, ađi ruinele turnului sunt acoperite de zăpadă, dând iluzia turnului dispărut. Spectacolul orașului e de tot pitoresc cu lagunele lui înghețate, dēr érna acosta nu e de loc obișnuită de venețieni, din cari mulți și-au rupt nasurile, alunecând pe ghietă.

Duel între două pașale. Valiul din Iannina, Osman-Pașa, a provocat la duel pe comandantul jandarmeriei de acolo, Esad-Pașa. Acesta a refuzat de a-se bate, preferind să fie permutat la Scutari, in Albania. Dușmănia între aceste două pașale a fost pricinuită de faptul, că un partisan al lui Esad-Pașa a ucis pe drum pe un alt funcționar și pe un ofițer de artilerie, trăgând asupra lui glōnțe de revolver.

Chelner înjunghiat. In numărul 145 din 4/17 Iulie sub titlul acesta am adus scirea că calfa de pantofar Dénes Sandor a înjunghiat pe chelnerul I. Hoffmann, pen-

tru-că n'a vrut să-l servescă. In ziua de 26 Nov. s'a judecat la tribunalul corecțional din localitate procesul lui Dénes, acusat, că a aplicat lui Hoffmann lesiuni grave. Pertractarea a condus-o subjudele Monoray. Dénes Sándor a fost condamnat la 10 zile închisōre.

Avansări in armată. Intre cei avansați in Noemvrie, se află și d-l Vasiliē Zērnoveanu din Brașov, avansat la gradul de sublocotenent in regim. 81.

Pagubele cauzate de frig. Din Bruxelles se anunță, că un frig ne mai pomenit s'a lăsat pe întreg teritoriul belgian. In împrejurimele portului Anvers, înghețul a cauzat pagube enorme, 20 milioane de cărămiđi, de curēnd fabricate, sunt înghețate și nu vor mai putē fi utilizate la construcțiuni. Nutrețurile pentru vite, neadunate încă de pe câmp, au fost cu desăvîrșire distruse. Printre țărani și cultivatori desolarea e mare, căci vitele sunt amenințate să piēră din lipsă de hrană.

Bulgarii gonesc pe evrei. Mai multe familii evreesci din Rusia, voind să debarce la Varna, au fost opriți pentru moment. Guvernul nu scie ce să facă, temēndu-se de-o intervenire externă. Din cauza frigului și a lipsei de mijloce, mai mulți evrei s'au îmbolnăvit pe vapor.

Arestat după 22 ani. Se scrie din Viena: Christof Frank, originar din Mühlgrün (Boemia), care a furat la 1880 in Budapesta suma de 1300 fl. și a fugit in America, întorcēndu-se acasă, a fost arestat alaltă-eri într'un birt din Simmering. In San Francisco, unde a trăit de atunci a fost supraveghietor la o fabrică de bere, unde și-a făcut o avere de 100.000 cor. Mănat de dorul patriei, s'a întors in Europa, unde a fost arestat.

6) **Succes vindecător durabil.** Durerile de reumatism, crucea spinărei și alte părți ale corpului se vindecă cu efect sigur folosindu-se *spiritul și sarea A. Moll*. Prețul unei sticle 1 Cor. 90 fil. Se trimite țilnic cu rambursă postală de farmacistul și liferantul curții c. s. r. A. Moll Viena Tuchlauben 9. In farmaciile din provincii să se cēră Spiritul A. Moll, provēdūt cu marca de contravențია și subscriere.

De la comună.

In ziua de 26 Noemvrie reprezentanța orașului Brașov a ținut adunare in sala de la casa sfatului. In această adunare s'au pertractat următoarele chestiuni:

Iuliu *Moór* interpelēză pe primar, că ce are de gând a face pentru ușurarea situației lucrătorilor fără muncă, căci érna e grea și miseria e mare.

Primarul *Hiemesch* răspunde, că in tot-d'auna a urmărit cu interes mișcarea lucrătorilor. — S'a format o comisiune compusă din muncitori, cari să alcătuescă o listă despre cei lipsiți de muncă. Comisiunea nu și-a îndeplinit însă datoria. — Lucrătorii au cerut 10—15 stânjini de lemne pentru o odaie, unde să se pōtă încălđi, primarul încă de pe timpul când era șeful poliției a pus la dispoziția șēracilor un asemenea asil. Lipsă de muncă nu este. In fine promite, că va urmări și in viitor cu interes cestiunea micilor industriași și a lucrătorilor.

Martin *Salmen* interpelēză in chestiunea excesului de zel desvoltat de organele polițienesci, cari șicanēză cetățenii din Brașovechiū, citându-i mereu la poliție sub pretext, că nu-și curăță curțile.

Primarul răspunde, că in casuri când cetățenii se cred șicanati, să se jeluescă capitanului.

Adunarea aprobă înțelegerea făcută in privința limitării teritorului cedat societății de tir. Contra acestei hotăriri d l avocat *I. Pușcariu* anunță recurs.

Magistratul orașenesc presentă un proiect, in care cere dērămarea casei sfatului și in locul ei să se zidescă altă casă cu cheltuelile de 360.000 corōne. Față cu această propunere d-l. C. *Schnell* propune amânarea chestiunii edificării, ér V. *Paul* face propunere in care accentuēză necesitatea edificării, însă nu in locul celei vechi

ci pe teritoriul dintre Brașovechiū și str. Vămii. Au vorbit la chestiune *Schnell, Schuster, Dr. Baiulescu, Copony, Hubbes, Dr. Flechtenmacher, Alesius, Lengeru, Fabricius și Grăff*. Propunerea lui Schnell a întrunit 6 voturi, a lui Paul 13, a magistratului 45, care a și fost primită.

Prietina reginei Natalia.

In vila sa lângă Lausanne (Elveția) a murit țilele acestea, jelită de colonia americană de acolo, o damă frumoasă și interesantă, vēduva unui prinț sērbesc, singura amică a reginei Natalia.

Princesa Peiciē *Camereos* era americană și salonul ei era de ani de țile locul de întâlnire al compatrioțelor ei din Lausanne și împrejurime. In fie-care Joi se adunau damele la vēduva *Camereos* și aici se desbăteau multe istorii picante, ce s'au petrecut in konak-ul din Belgrad. Madame *Camereos* se plāngea, că nervozitatea ei, in urma căreia era silită să stea permanent in Elveția, se trage de pe vremea când trăia la curtea din Belgrad și este efectul multelor emoțiuni, la cari a fost espusă acolo. Repausata a descris, scurt înainte de mōrte, in colorii fōrte vii, unul din episoadele cele mai picante, in cari viața regelui Milan a fost atât de bogată. Ea susține, că urmările unui epilog al acestei afaceri i-au dat nervilor săi lovitura de grație.

Era cu o jumătate de an înainte de a fi plecat regina Natalia din Belgrad. Intr'o sēră regina Natalia o chiēmă pe princesa *Camereos* la o parte și o rōgă șoptind, să vină a doua ți diminēțā la orele 6 la palat. Era vorba de o întreprindere fōrte importantă, care va avē urmări neplăcute pentru cei ce vor participa la ea, dēr trebuia să fie executată. Dama de curte, care era inițiată in tōte supērările și grijile stăpānei, sciea aprōpe cu siguranță, că e vorba de a stabili personalitatea vr'unei nouē amante a regelui Serbiei. N'avea însă nici idee, ce mēsurī neobișnuite a luat de astă-datā regina pentru înscenarea planului său.

Madame *Camereos* sosi precis la timpul fixat și avē numai atât timp de a se urca într'unul din echipagele, ce stăteau gata de plecare in curtea palatului. Spre mirarea ei vēđū, că și metropolitul Vasile Boicef încă face parte din excursiune. Metropolitul ședea lângă regină. Mila *Camereos* și un general, cunoscut ca prietin bun al Nataliei, se așēdēră in față. In trāsura a doua ocupară loc o damă de curte mai tīnēră, un colonel și doi domni in civil. După o călătorie mai îndelungată, trāsurile se opriră in fața unei case neînsemnate in Osvieta. Pe buzele reginei juca un suris rēutacios, când schimbă nisce priviri de înțelegere cu pāzitorul casei. Odată cu inșōțitorii săi, regina urcā scara de stejar, ce ducea in etajul I. Se opriră inaintea unei uși, pe care Natalia o deschise cu o cheie.

Impingēnd pe metropolitul inaintea sa, intră și dēnsa. Cei-ce rēmaseră afară, auziră un țipet și un potop de injurături. Cu fața galbenă, ca cēra, regina se întōrse către suita sa, apucă pe madame *Camereos* de mână și o sili să intre in odaie. După dēnsa intrară și ceilalți și vēđură, spre neplăcuta lor surprisă, pe regele Milan și pe madame G., o frumoșetă bine cunoscută la curte, despre care se vorbea deja de mult, că are relații intime cu regele.

Metropolitul, surprins și el in mod fōrte neplăcut, căuta să fugă, regina însă nu-l lăsa. „Nu, pārinte, in prezenta P. Sf. Tale, trebuie să iscalēscă amēndoi documentul, ce l'am adus cu mine!“ Inse inaintea de a fi scos documentul, Milan și amanta lui au dispărut printr'o ușă secretă de tapete. Soția inșelată n'avū alt-ceva de făcut, decât să plece fără documentele scrise despre vinovăția bărbatului său.

Despre scopul acestei excursiuni matinale la Osvieta nu s'a svonit nimica. Cei ce au participat la ea, tăceau ca mormēntul, ér Madame G. dispărū din Belgrad. Se

dicea, că din cauza sănēțāții sdruncinate a trebuit- să plece la o climă mai blândă. D-na *Camereos* aprōpe uitase episodul ciudat, la care nu se putea gândi fără disgust. Atunci se apropiau Pascile și cu această sērbătōre o ceremonie însemnată. Regele Milan și regina Natalia, cari de luni întregi nu mai schimbāră un cuvēnt, trebuiau in fața altarului catedralei să se sărute pe buze in fața întregului public. Apoi trebuia să mērgă fie-care domn din suită să primescă o sărutare de la rege, ér damele trebuiau să plece genunchii in fața reginei și să primescă și ele o sărutare de la suverană.

Ce s'a întēmplat cu această ocaziune, vom publica in numărul viitor.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 27 Noemvrie. In ședința de ađi a dietei la desbaterea asupra afacerii-Nessi, a luat cuvēntul și ministrul de honveđi br. *Fejervary*. El a declarat inre altele, că in afacerea acosta numai din prevenire față cu camera a ordonat amânarea. Declarația acosta a produs mare turburare la opoziție. Din stānga estremă s'au auzit strigă-te ca: Rușine! Nu tolerăm! Carāte din acel fotoliu! Cu mare greutate s'a restabilit liniștea, „Miliția — țise *Fejervary* — e datōre a respecta legile, însă decisiunile camerei nu sunt legi.“ Constată ministrul, că aici nu e vorba de afacere de imunitate, ci de luptă contra imnului „Gottenthalte“. La somațiunea lui *Ratkay*, ministrul *Fejervary* a declarat din nou, că susține ceea-ce a țis, deore-ce din prevenire față cu camera a depășit sfera sa de drept și a violat regulamentele militare stabilite de supremul șef al armatei. — In urma acestei repețite declarații opoziția a isbucnit din nou contra lui *Fejervary* și zarva ar fi durat mult, decă presidentul *Apponyi* n'ar fi mulcomit pe malconțēni. Cu această incidentul s'a inchis.

Berlin, 27 Noemvrie. Inmormēntarea lui *Krupp* s'a făcut eri in Essen. La inmormēntare a participat și împăratul *Wilhelm*.

Londra, 28 Noemvrie. Diarele află, că 10,000 de soldați ruși inaintēză către hotarēle Afganistanului, spre a fi de față pentru ori-ce eventualitate.

Cetinje, 28 Noemvrie. Cu ocaziunea recepțiunii noului ministru-resident al Rusiei, *Seeglow*, principele *Nichita* primind scrisorile de acreditare, a relevat legăturile indisolubile, cari unesc Rusia și Muntenegru, precum și frățescile relațiuni dintre ambele state, relațiuni cimentate prin glorie și încercări comune, consacrate deja de isterie, și adēnc săpate in fundul inimilor tuturor celor patrioți. Principele *Nichita* a adăugat apoi:

„Patria mea, sentinelă credincioasă și nestrāmūtată a slavismului in sudul Europei, susținută și protejată de către puternica Rusie, i-a oferit, in schimbul sprijinului său moral, inima sa, gata in tot-dēuna la ori-ce încercare și la tōte jertfele.“

Sosiți in Brașov.

Pe ziua de 27 Noemvrie.

Europa: Ūrmōsi, paroch, Tarnafalva, Vermes Finger, Pesta; Lōwinger, Pojun; Liphardt, Mehliis; Altmann, Kun, Kaiser, Viena.

Bucuresci: Althof, căpitan Făgăraș; Herzberg, Pesta; Salzer, Viena; Rosenfeld, Szántó. C. Seređa; Bretter, M. Vāsárhely; Schwarz, Pesta.

Proprietar: *Dr. Aurel Mureștanu*.
Redactor responsabil: *Traian H. Pop*.

Cursul la bursa din Viena.

Din 27 Novembre n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.25
Renta de cor. ung. 4%	97.65
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	90.30
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	97.75
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	98.50
Bonuri rurale ungare 4%	100.75
Bonuri rurale croate-slavone	156.50
Impr. ung. cu premii	101.15
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	101.90
Renta de argint austr.	120.60
Renta de hârtie austr.	100.15
Renta de aur austr.	91.90
Losuri din 1860.	151.10
Acții de-ale Băncii austro-ungară	15.30

Acții de-ale Băncii ung. de credit.	701.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit	666.20
Napoleonori	19.07
Mărci imperiale germane	116.97 1/2
London vista	239.20
Paris vista	95.17 1/2
Rente austr. 4% de coroane	95.05
Note italiene	—

Cursul pieței Brașov.

Din 28 Novembre n. 1902.

Bancnot rom. Cump.	18.90	Vënd.	18.94
Argint român.	18.80	"	18.88
Napoleon'orî.	19.04	"	19.07
Galbenî	11.20	"	10.30
Lire turcesci	21.40	"	21.50

921 - 1902.

vegrh szám.

ARVERESI HIRDETMEŃY.

Alulirt kiküldött bir végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a brassói kir. bíróság 1902 évi V. 1313 számú végzésével Puscariu József ügyvéd által képviselt „Albina“ takpénzt. intézet felperes részére Tischler János keresztényfalvi lakos alperes ellen 620 kor. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől elfoglalt és 1680 kor. — filre becsült ingóságokra a brassói kir. bíróság 1902 évi V. 1313/2 számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy felülfoglaltatók követelése erejéig is a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán Keresztényfalván leendő megtartása határidőül 1902 ik évi Deczember hó 15-dik napján délután 3 órája kitűzött a mikor a bíróság elrendelt házi bűtörök a legutóbbat ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívhatnak mindazok az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettséghez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdeteménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik

Kelt Brassó, 1902 évi november hó 24-ik napján.

Tankó János,
kir. bir.vghjtó.

Sz. 12075—1902.

tlkv.

Arverési hirdeteményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Comaniciu György végrehajtatonak Roska Trifan és társai végrehajtást szenvedő elleni 334 kor. — fil. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törv.-szék (a sárkányi kir. járásbíróság) területén levő. Felső-Veniczen fekvő, a felső-veniczei 288 sz. tlkv-ben foglalt Roska Bueur, Roska Bucura, Roska Trifan, Roska János Felső-Venicze község kö.össége, Ovesea Nicodin és neje szl. Roska Anna nevével álló:

129, 130 hrsz. ingatlanra	463 kor.	továbbá a felső-veniczei 56 sz. tlkvben
572	"	28 " 259/2 hrsz. ingtlan 13 kor.
573	"	107 " 286/2 " " 27 "
857	"	69 " 288/2 " " 06 "
858	"	75 " 291/2 " " 33 "
1263	"	88 " 293/2 " " 05 "
1265	"	18 " 300/2 " " 01 "
1745	"	49 " 749 b/412, 750 b/1, 2 hr. " 66 "
1817	"	21 " 753 a/12, 753 b/12 " " 34 "
1866	"	77 " 754/8 hrsz " 06 "
2045	"	41 " 748/2, 860 a/b/2 hrsz. " 14 "
2047	"	70 " 1216/a b/2 " " 26 "
2056	"	18 " 1243/a b/b " " 107 "
2063	"	11 " 2422/2 " " 24 "
2251	"	10 " 2448, 2449 " " 185 "
2517	"	82 " 2782/51 " " 54 "
2533	"	118 " koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverés elrendeltetik és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902 évi Deczember hó 20-ik napján délelőtt 9 órakor Felső-Venicze községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A ki utasittatik, hogy a közzétételt igazoló lappéldányt az árverés foganatosítására kiküldöttnek adja át.

Ezen árverési hirdetemény az egyidejűleg megállapított árverési feltételekkel együtt az 1881: évi LX t.-cz. 153 §-sa intézkedéséhez képest a keresetre hozott első végzésre előirt szabályok szerint megküldetni rendeltetik.

Fogarás, 1902 évi Október hó 8-ik napján.

A kir. járásbíróság, mint tlknyvi hatóság

Schupiter,
kir. albiró.

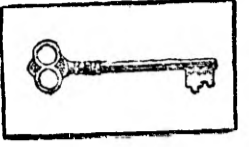
757.1—1

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.

**Săpun în rude
SCHICHT.**

M A R C A :
Cerbu și séu Cheia

**Săpunul cel mai bun și cu spor
de aceea cel mai ieftin.**

Se capătă pretutindenî

12-40.(725)

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiă este provădută cu marea de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leccare durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor tral carbicoase la stomach și pântece, în contra cărcelilor și acrelei la stomach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorrhoidelor și a celor mai diferite bole femesei a luat acest medicament de casă o răspândire, ce creșce mereu de mai multe decenii încóce. — Prețul unei cutii originale sigilate Coróne 2.—
Falsificățile se vor urmări pe cale judecătórescă.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarca este fórté bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebite prin tras (frotat) alina durerile de goldină și reumatism și a altor urmări de recéla. Prețul unei sticle originale plumbate, Coró e 1.90.

Săpun de copii a lui Moll.

Cel mai fin săpun de copii și dame fabricat după metodul cel mai nou pentru cultivarea rațională a pelii, cu deosebite pentru copii și adulți. Prețul unei bucăți Coróne 1.80. Fie-care bucată de săpun, pentru copii este provădută cu marca de apărare A. Moll.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,

C. și P. farmisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provinciă se efectuează gílnic prin rambursă postală.

La deposite se se ceră anumit preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposits in Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Eugen Neustädter și engros la D. Eremia Nepoții, Teutsch & Tartler.

ABONAMENTE

LA

„Gazeta Transilvaniei“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
Pe trei luni .. 6 cor.	Pe trei luni ... 10 fr.
Pe șese luni .. 12 „	Pe șese luni ... 20 „
Pe un an 24 „	Pe un an 40 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
Pe an 4 cor.	Pe an 8 fr.
Pe șese luni . . 2 „	Pe șese luni . . 4 „
Pe trei luni . . 1 „	Pe trei luni . . 2 „

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii carî se vor abona din nou, se binevoescă a serie adresa lămurit și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea

„GAZETEI TRANSILVANIEI.“

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fil. se vind la librăria Nic. I. Ciurcu și la Eremias Nepoții.